

délka reportáže	nahrávky pamětníka	text
4		Tatínek naší pamětnice Olgy Jaroňové byl legionářem.
19	0:30 - 0:49	Můj tatínek jako velmi mladý narukoval do první světové války, tam byl brzy zajat a hned asi do půl roku přešel k legionářům a s těmi legionáři přešel celé Rusko až do Vladivostoku.
15		Cesta domů mu trvala více než dva roky. Po svém návratu získal místo u finanční stráže u Dukelského průsmyku. Tam se Olga 14. května 1930 narodila a se svými dvěma sourozenci prožila dětství.
10		Vše se změnilo v roce 1938, kdy jako Češi museli ze Slovenska odejít a období druhé světové války pak strávila Olga na Moravě.
27	4:09 - 4:39	To byla vesnice u Olomouce a tam na náměstí bylo pár stromů, asi takových pět, a když jsme šli okolo, tak okolo chodili esesáci s puškami a na stromě byli pověšeni tři nebo čtyři chlapci - teď si nevzpomínám -. Byli v montérkách, bylo vidět, že je přivezli přímo z továrny a prostě tam je pověsili a tam viseli, myslím, celý týden.
5		Na události z konce druhé světové války si Olga Jaroňová pamatuje velmi živě.
25	6:33 - 7:08	Ten poslední den, to byl poslední duben a přšelo, bylo zima, škaredě a bylo 11 hodin večer, když nám na dveře někdo tloukl. Jsme otevřeli a to byl německý voják, který byl zraněný, měl nohu ovázanou a potřeboval si vyměnit obvazy. To mohl být voják tak ve věku 35-40 roků a on se tam rozplakal jako malé děčko.
13	7:21 - 7:34	Jak si to ovázal nohu, tak odešel. Ráno jsme vstávali a sluníčko svítilo, krásně modrá obloha. A od Hranic už první sovětsí vojáci na kolách přijeli.
5		Německého vojáka vystřídali druhý den u nich doma vojáci sovětsí.
15	7:56 - 8:13	A vím, že u nás vařili, že se k nám nastěhovali, vezli si krávu a zabili krávu, a teď ji tam rozporcovali a vařili tam pro dvacet, třicet lidí, u nás v naší kuchyni, polívku pro ty vojáky.

14		Po válce Olga Jaroňová dálkově vystudovala gymnázium i pedagogickou školu a poté i pedagogickou fakultu. Začala učit na základní škole v Bohumíně. To už byla vdaná a narodily se jí dvě dcery.
6		Byla také členkou KSČ. Vše se ale změnilo v roce 1968.
20	9:45 - 10:08	V tom 68 jsem projevila nesouhlas se vstupem vojsk a za to jsem byla potrestaná tím, že jsem musela jít do továrny na rok pracovat na slévárnu.
13		Byla vyloučena z KSČ a po svém návratu do školství se nevyhnula neustálé kontrole. Jako učitelka pracovala až do svého zaslouženého důchodu.
16	14:27 - 14:51	Pořád jsem aktivní. Jezdím na koncerty do Ostravy na Moravskou filharmonii, do divadel, cvičím, na bazén chodím, čtu hodně, mám počítač, takže u počítače sedím každý den aspoň hodinu.
		A co byste vzkázala mladé generaci?
		Abyste žili tak, aby už se to nikdy nemohlo vrátit zpátky, ta doba.